

MÉNES ATTILA

Sportkarrier

Jó élet volt ez, mindent megünnepeltünk, még a rossz bizonyítványt is halvacsorával, hogy fájdalmas orvosi manipulációk után leszállt végre a bal herém, gesztenyepüré komoly pófával, olyan kicsi lakásban nem is lehet élni, bár mégis lehet, tizenhat négyzetméteren, a lakásunk három helyiségből állt, egy szoba, az előszobába nyílt, az volt a konyha is, berendezés szerint, főzőfal, szemben lehajtható asztallap, a sötétben gyakran belevágtam a combom, ha úgy maradt, és a fürdőszoba furnérlappal elrekesztve, véccé, veszekedős ház volt különben, éjjel-nappal történt valami dráma, hetente járt ki az URH, mentőkocsi, a földszinten egy kúrtnanár, az elsők Antónia, a kurva, ha berúgott, meztelenül állt ki a folyosóra, itt vagyok megfürödve, jöhet baszni az egész emelet, évekig álmodoztam róla, lapozgattam a Káma Szútrát, anyám éjjel rám parancsolt, aludjak végre, azt mondta, túl sok az energiám, járjak sportolni, jó, de mit, az irodában dolgozik Joli néni, ugye ismerem, annak a fia is mindig ezt csinálta, most meg leukémiás, fent vagyok egész éjszaka, hallja a paplan alatt, rádiót hallgatok, reggelre karikás a szemem, napközben kéne kifáradjak inkább, látok tán a sötétben, mint a bagoly, nyagगतott, majd szól Lajos bácsinak, ha nem bírok magammal, Lajos bácsi az ő főnöke a hivatalban, a bérelszámoló csoportvezetője, apró irodában trónol, kis ablakon át szokta figyelni, hogy dolgoznak-e vagy megint kávézik, tracscol a díszes kompánia, tizenhat kisasszony, hat asszony, el lehet képzelni, így nem lesz fizetésemelés, pláne nem prémium, járnak be a dolgozók állandóan reklamálni, ő nem tartja tovább a hátát, inkább megszökik a vészkijáraton, az egész szart úgy, ahogy van, újra kell számfejtetni, másik mánia a fényképezkedés, ahogy kihúzza a lábát vagy vezetői értekezlete van, a kartársnök máris hódolnak az úri passzióknak, és egymást fényképezgetik, új frizura vagy a régi, cinkos vigyorral slukkolják a vizet a pálinkásüvegéből, ott állnak félkörben, és egymás derekát ölelik, grimaszolnak, mint a részegek, közben döglődik a házgyár, szerelmeslevelet gyártanak futószalagon, folyton esznek a fiókból, nápolyi, háztartási keksz, családi fotók járnak kézről kézre sutyiban, jaj de édi ez a kisbaba, ez mi vagyunk az urammal Máriafürdön, nem igaz, mi van, hülye liba mindegyik, Lajos bácsi ne tessék megharagudni, nincs egyetlen korrekt adat ebben a kurva elszámolásban, ne tessék fegyelmet adni, majd jobban odafigyelek februárban, a saját fizetése persze stimmel, csak ne takarékoskodjon maga a vállalatnak, itt száz évig örünk minden adatot, gépkönyvelés, elküldjem talán egy újabb tanfolyamra, attól a lábára áll, Budapest kéne maguknak, azt elhiszem, Margitsziget, Lajos bácsi úgy tud leszidni, hogy attól szerelmes lesz az ember, pecsétgyűrűjében a rubint, mint a szivarparázs, pont úgy, mint egy orvos, az orvosok is mindig haragszanak, a Szomszédokban is, kicsit ütődött ez a gyerek, de azért stramm, focistának éppen jó lesz, mit vacakol azzal a kémcsővel, álljon be a sorba a véccé előtt, aztán a házgyári ificsapat, a többi srác mind tizenhat-tizenhét, folyton csak a futás, passzolgatás, rendes meccs alig, na, hogy halad a gyerek, most még csak kapus, de többre is viheti, ha megnyugszik, fejlődik, edzés után kondikaja, általában fasírt főtt krumplival, három fasírt, akkorák, mint egy kiscipó, nem

lehet megenni, nem fér, de muszáj, izomra hízzatok, kisfiam, ne fejre, elég rendes srácok különben, kondikaja után kiültünk a pálya mögé, akkor végeztek az atlétalányok, kettesével szállingóztak, úgy kellett bámulni utánuk, a többiek a farkukat fogdosták, úgyhogy fogdostam én is, ha egyedül néztem, végül már akkor is, mit akar ez a tökmag, ez ment már a fürdőben is, termálvízben adogatták egymásnak a szappanokat, és fogdosták maguknak, szappanozták, le a sportszár, le a gatya, a trikó, mi van, te nem akarsz mosakodni, szégyelltem, hogy nem szőrös nekem, de oda sem figyeltek, nem szőrös, nem szőrös, hát mit csináljak, abban a nyomott gözben úgysem látszik, és hátha majd szőrös lesz, ha sokáig futballozok, Lajos bácsi az első rangadó Ebes ellen, nyolc gólt védtem be, Téglás ellen tizenegyet, a fejem mint a cékla, és nem akar elmúlni, fiam, hát mit mondjak, én is fociztam, felejtük el, az idő meggyógyít, a térdét valaki kösse be, nem árt egy kis salak, majd kidolgozódik, kidolgozza a hús, a végén azt sem tudom, hogy mi van, összeesek a gyepes pálya szélén, lihegek, nézem az eget, mint egy orosz kiskatona, felhők kavarnak, mozdulatlanul, mint akiről a halál vesz méretet, hagynak, kikészült csóró gyerek, később már csavarogni is szabad, mintha nő kéne, ötödjére hagyom el a Zammenhoff emléktáblát, szemben az Apolló mozinál befordulok, nem tudok felszedni, három év múlva még mindig ugyanitt más-más haverokkal, nem járnék bandába, ha később kezdődne az edzés, Lajos bácsi, a második sportág a cselgáncs, birkózás a harmadik, legbelső edzőterem, a súlyemelőkön jutunk át, de itt is csak a futás, edzésre almát is vinni kell, de én utálok az almát, szilvát meg nem lehet, egy fasza szocbrigád, Joli néni fia már távolugrik, gerelyt hajít meg kalapácsot, nézzem meg, milyen izmos gyerek lett, a csajokat nem lehet levakarni róla, Lajos bácsi az ilyesmit szereti, ezzel tartozom magamnak, lehetne minőségi cserével nagyobb lakás, egy aláírásra nyolc évet kell várni, számtalan beadvány, könyörgő kérelem, „ilyen kis lakásban együtt a nagy kamasz fiammal egészségtelen körülmény”, hát mit akarok, a sportolók mind gazdagok, gebines a keresztanyjuk is, nyelveket beszélnek, csak én vagyok ilyen csont és bőr, hátam habzik, a hasamat szappanozom, kétszer kell bejönni, hogy egyszer a szobában legyek, csak fekszem az ágyon, még magnót sem hallgatok, MK-26, a koncertjegyet az Omegára, azt is az anyám veszi, aztán ha bort iszom is, gyógyszert ne vegyek rá, csókolózni azt szabad már ilyenkor, én szoktam-e, van-e valami menyasszony, Lajos bácsi, az ilyesmi engem nem érdekel, hát akkor mi leszek, valami szakma, engem ez sem érdekel, a sport, mi az úristen, őszintén szólva csak dobálni szeretek, célba dobni, eltalálni egyik tárggyal a másikat, bicskával hajigálni, egész életemben csak hajigálni szerettem, megcélozni valamit az ágyból és jól beletrafálni, papírgalacsinnal, morzsával, kódarabokkal, az egyetlen dolog, ami izgat a világon, ezt a tudást a tökélyre fejleszttem, köpni is elég ragyogóan, kár, hogy nincs ilyen sportág, hogy célbaköpés, esetleg küzdősport formájában, engem egyébként mindig levertek, szabályos kakasviadal, elkaptak a nagyobbak, meg a Szilágyit is, benyomtak oda az épület mögé, bontási terület, szerettük a koldusok miatt, avval adjad neki, ütni, rúgni tilos, csak férfias pofonok, először még csak a simogatás, nem vettük komolyan, aztán behergelődtünk, a jó kurva anyád, én mint a legalacsonyabb, igazgatóhelyettesi figyelmeztetés, mert a Szilágyi pofája, de még inkább az enyém, de nem köptünk, Szilágyi inkább a gatyájába pisált, az orvos meg azt mondta, majdnem az életébe került, az arcomban megpattantak a hajszálerek, és ha az agyamban is, az fix, hogy temetés, üvöltötte Ábrók

Orfikus napi teendők

---

doktor úr, később együtt szívtuk Szilágyival az első cigarettát, a totózó felett lakott, P. Mobil meg a Sánta Mária, úgy tudtuk, hogy ez már marihuána, pedig csak Pall Mall, hengerelt falak az igazgató a fodrásznál hallott az esetről, hatalmas razzia, mi ez a szappanpor, mire jó, tubákoltok vele, vérvétel vagy oltás, mindenki úgy tudta, hogy teljesen kirúgják a 8. A-t, Kodály Zoltán a tablóról, na hát, már ő sem mosolyog, semmi baj, kapd be, Kodály, a zene mindenkié, csak semmi kamaszkor, Lajos bácsi ordít, az asztalát veri, az üvege alatt jugó képeslapok meg román anzix, tengerpart, meg a Tátra havas csúcsai, a vitrinben kupák, serlegek, keresztben vándorzászló, mintha fújna a szél, ott fogsz megrohadni, ahol születted, most már elmehetek.